

J 4,13 Ježíš jí odpověděl: "Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň

14 Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému."

15 Ta žena mu řekla: "Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu."

J 7,37 V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: "Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!

38 Kdo věří ve mne, 'proud živé vody poplyne z jeho nitra', jak praví Písmo."

39 To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch [svatý] nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.

40 Když někteří ze zástupu slyšeli ta slova, říkali: "To je skutečně ten Prorok!"

41 Druzí prohlašovali: "Je to Mesiáš!" Jiní namítali: "Což přijde Mesiáš z Galileje?"

42 Neříká Písmo, že Mesiáš vzejde z potomstva Davidova a z Betléma, odkud byl David?"

43 A tak došlo v zástupu kvůli němu k roztržce.

44 Někteří ho chtěli zadržet; ale nikdo na něj nevztáhl ruku.

Slavnost velkolepá, a židé to uměli...

každý den se sešli kněží u rybníku SILOE, kde naplnili zlaté vědro vodou a odnesli ho v procesí do chrámu.

Doprovázel je vždy veliký dav lidí, kteří provolávali slávu, a radovali se.

Za jásotu lidí, zvuku chrámové hudby bylo vědro spolu s konvicí vína nalito do stříbrné mísy, která byla připravena na oltáři.

Velké shromáždění si přitom připomínalo slova Izajáše:

Iz 12,2 Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou."

3 S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy.

4 V onen den řeknete: "Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno! Uvádějte národům ve známost jeho skutky. Připomínejte, že jeho jméno je vyvýšené.

5 Zpívejte Hospodinu, neboť vykonal důstojné činy, ať o tom zví celá země!"

6 Jásej a plesej, ty, která bydlíš na Sijónu, neboť Veliký je ve tvém středu - Svatý Izraele.

Židé žili v představě, že mají tento pramen spásy, záchrany, že z něho mohou čerpat. Byla to jejich pýcha, hrdost, sláva.

Říkalo se: „kdo neviděl radost při čerpání vody, neviděl radost nikdy“.

V tento okamžik, kdy se lidé radovali, vystoupil PJ a zvolal – tedy zakřičel:

"Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!

Kdo věří ve mne, 'proud živé vody poplyne z jeho nitra', jak praví Písmo."

PJ pozoroval tu radost, ale zároveň také viděl do srdcí lidí.

Na povrchu radost, jásot, emoce, ale uvnitř v srdcích mnoha lidí byl smutek, bolest, prázdnota.

Žízeň duše.

Radují se, že čerpají vodu z pramenu spásy, ale ve zlatém vědru byla jen voda z rybníku.

A tato voda nemohla uhasit žízeň jejich duše.

A tak to platí dodnes.

Máme kolem sebe spoustu nabídek. Spoustu sloganů. Reklama nám nabízí tisíce výrobků, které naplní naše potřeby, které naplní naše srdce. Občas něco zkusíme, ale prázdnota našeho nitra není naplněna.

Je mnoho věcí, které nás mohou naplnit, uspokojit, ale většinou je to na chvíli, a o to větší prázdnotu pak prožíváme.

Mohou to být dobré věci: vztah, manželství, rodina, cestování, sport, hudba, charitativní práce...

pomoc při povodních – to je výborná věc, které určitě přináší vnitřní uspokojení. Cítíme se dobře, víme, že jsme udělali něco správného...

Dobrý anděl – nadační fond, který pomáhá rodinám s dětmi nemocnými na rakovinu. Přes 15.000 lidí, kteří se zapojili, přispívají, pomáhají, vybralo se více než 25 milionů korun... s tím, že provoz nadace je financován jejími zakladateli, a všechny příspěvky jdou potřebným. Je to určitě nádherný pocit vnitřního upokojení, když můžeme pomoci druhým.

Uganda, kde pomáháme s budováním školy pro děti.

A pak je kolem nás nabídka, kde se nás snaží přesvědčit, že náš život naplní konzum.

Výrobky, které musíme mít,
vztahy, které nás mají uspokojit,
požitek, který nám otevře novou dimenzi života
poznání, které nás naplní
peníze, které nás udělají šťastnými
duchovní poznání, které nás naplní a odkryje nám nové obzory
obřady, rituály, zasvěcení...

A do této nabídky, do tohoto zmatku, zaznívá slovo PJ: *"Jestliže někdo žízní, ať přijde ke mně a pije!"*

Možná, že **někomu stačí to**, co jim společnost a veřejné mínění nabízí.

Možná, že některým židům v Jeruzalémě stačil zážitek spojený s jistě nádhernou a velkolepou slavností. Cítili se součástí té nádhery. Když se voda ze zlatého vědra spolu s vínem vylévala do stříbrné mísy na oltáři, cítili silný zážitek, a vnitřní naplnění.

Ale myslím si, že většina těch, kteří tam byli, zvláště pokud se tohoto obřadu účastnili již vícekrát, neodcházeli s uhašenou žízní jejich nitra, ale naopak, prázdnota, s kterou v hloubi duše zápasili, byla hlubší a hlubší.

Je to krásné, ale duši tento obřad nenaplní.

Měli jsme nedávno křest, a pak jsme další neděli slavili slavnost Večeře Páně.

Jsou to nádherné okamžiky, ale samotný obřad nenaplní naši duši.

Člověk potřebuje něco většího, hlubšího, trvalejšího.

Člověk potřebuje pít z pramene, který je

Člověk potřebuje mít spojení, vztah s Bohem, který ho stvořil, protože jedině On může naplnit nejhlubší potřeby jeho duše.

Jak řekl Augustin: „duše člověka je neklidná, dokud nespočine v Bohu.“

Člověk potřebuje Krista!

Křest – zmiňoval jsem ho před chvílí. Pokud jsme ho vnímali jako hezký obřad, pak to byl jen hezký zážitek, a ten vyprchá do druhého dne, či do příštího týdne.

Ale pro ty, kteří byli křtěni, to bylo něco víc. Oni své životy odevzdali Ježíši, uzavřeli s ním smlouvu. Rozhodli se, aby Ježíš naplnil jejich mysl, srdce a život. A to není zážitek, který za chvíli vyprchá. To je uzavření vztahu, který je na celý život.

A to mě na mysli PJ, když zvolal:

"Jestliže někdo žízní, ať přijde ke mně a pije!"

Lidé někdy mají dojem, že církev je k něčemu nutí. Pokud to tak je, tak to dělá církev špatně, pak církev nepochopila, o co tady jde.

1. Pán Ježíš říká: *jestli někdo žízní...*

Bůh vždy dává člověku svobodu. Nikdy ho k ničemu nenutí. Žízníš, pak máš možnost svou žízeň uhasit. Tvá duše nemusí žízní zemřít, ale naopak. Bůh má vodu, která ji osvěží. Která ji naplní, ale musí to být tvé rozhodnutí.

Tato nabídka Ježíše je úžasně široká. Neříká přítomným: mohou ke mně přijít jen ti, kdo nesli zlaté vědro, jen kněží, nebo jen ti lidé, kteří se mohou prokázat židovskými předky do 5 pokolení...

jen ti, kdo mají vysokoškolské vzdělání, jen ti, kteří mají dobré společenské postavení, jen ti, kteří mají na to, aby zaplatili vstupní kauci...

Podmínka je jediná: žízeň.

A pokud vnímáš žízeň své duše, pak jsi ji splnil, a můžeš přijít a napít se.

2. přijď ke mně

To je to, s čím měli tehdy židé problém. Proč by měli přijít zrovna k Ježíši?

40 Když někteří ze zástupu slyšeli ta slova, říkali: "To je skutečně ten Prorok!"

41 Druzí prohlašovali: "Je to Mesiáš!" Jiní namítali: "Což přijde Mesiáš z Galileje?"

42 Neříká Písmo, že Mesiáš vzejde z potomstva Davidova a z Betléma, odkud byl David?"

43 A tak došlo v zástupu kvůli němu k roztržce

Židé očekávali Mesiáše, tedy toho, kde je zachrání. Je to Ježíš? Někteří říkali, asi ano, jiní nevíme, a některým to bylo naprosto jasné: ne, on není Mesiáš, k němu nepůjdeme.

A tak došlo mezi lidmi k roztržce. (platí pouze o těch, kteří mají žízeň...)

Tato „roztržka“ je aktuální dodnes. Dilema, které prožívá každý žiznivý: může Ježíš naplnit mé potřeby?

Je třeba jít k Ježíši? Není nějaká jiná cesta?

Někdo by chtěl cestu složitější. To je moc jednoduché. Přijít a napít se. To si musím zasloužit, Musím zaplatit cenu, co je zadarmo, za moc nestojí.

POZOR – ceny je vysoká. Aby mohl Ježíš naplnit žízeň Tvé duše, aby Ti mohl odpustit Tvé hříchy, aby Tě mohl smířit s Bohem a s lidmi, musel zaplatit cenu. A tou byla jeho smrt.

Jde jen o to, že cenu zaplatil Ježíš a proto můžeme přijít k němu, a zadarmo dostat to, co potřebujeme.

Pro někoho je možnost přijít k Ježíši nepřijatelná, protože by to znamenalo ponížit se. Přiznat svou žízeň, a já chci vypadat IN! Stačím na vše sám, nepotřebuji něčí pomoc. To je, přátelé, pýcha.

A pyšný člověk je dopředu poražený. S pýchou se nikam v životě nedostaneme.

Pouze pokorní mají šanci něco dokázat, získat a vytvořit.

3. pij

na pití není nic složitého. Jen je asi třeba dbát na to, co pijeme...

Tak jako otevřeme ústa, nakloníme sklenici s vodou a pak polykáme...

tak je třeba otevřít srdce, duši, a pak plnými doušky polykat, aby životodárná Boží voda mohla naplnit naše duchovní buňky...

Co prožijeme?

Radost, pokoj, svobodu, odpuštění, sílu, naději...

Toto vypadá, jako by toto pozvání platilo jen pro ty, kteří Ježíše neznají, nebo kteří o něm slyší, porve. Ano, Ježíš tyto lidi k sobě zve.

SLOVO PRO VĚŘÍCÍ...

Ale chrám byl plný nábožensky smýšlejících lidí. Plný těch, kteří opravdu hledali Boha, milovali ho a chtěli pro něj žít.

A přesto byli vyprahlí. Dělali různé náboženské úkony, ale to jim radost a naplnění nepřineslo.

A právě těmto lidem byla slova PJ určena: žízniš? Pak pojď ke mně a napij se.

Protože my, křesťané děláme jednu velkou chybu.

Přesto, že známe zdroj živé vody, Krista, často začneme čerpat i z jiných zdrojů.

Děje se to pomaličku, nenápadně. Ano, máme Ježíše na prvním místě (alespoň si to myslíme), ale zároveň hledáme i jinde.

Hospodin to řekl výstižně skrze proroka Jeremijáše:

Jr 2,13 Dvojí zlo spáchal můj lid: Opustili mne, zdroj živých vod, a vytesali si cisterny, cisterny rozpukané, jež vodu neudrží."

Vykapali jsme si své studny, cisterny, které neudrží vodu.

Cisterny byly nádrže, většinou vytesané ve skále, kde se shromažďovala dešťová voda. Takové zásobárny vody, které ale neměly vlastní přítok, neměli přístup spodní vody.

Samozřejmě, že tyto cisterny během období sucha vyschly, anebo se z nich voda začala ztrácet, protože skály byly rozpukané, a puklinami voda mizela.

A Hospodin jim to vytýká, místo aby pili z dobré spodní vody, zaměřili se na vodu v povrchových nádržích. A ta voda se nejen ztrácí, ale také kazí, takže místo osvěžení může přinést nemoc.

Ale je to jednodušší, protože to vede k nezávislosti na Bohu...

Z čeho piješ?

Z cisterny, nebo z pramene živé vody?

Cisterna – ano, můžeme ji mít. Zahrádkáři chytají dešťovou vodu ze střechy do sudu, aby s ní mohli zalévat. Ale nebudou tuto vodu pít!

A o to jde. Dvě otázky:

✚ Co je tvou cisternou?

✚ Z čeho piješ?

Cisterna – sláva, popularita, touha něco dokázat – OK, Bůh do nás vložil tuto touhu, ale pozor, pokud z ní budeme pít, zklameme se.

Je to cisterna, která neudrží vodu.

A pak jsou sterny, kde se voda zkazí. Sex mimo manželství, ta voda začne zapáchat, a nejen že se zkazí, ale může otrávit tvůj život

Alkohol, ano, nejsem abstinent, ale jestli piji alkohol, abych zapomněl, abych se uvolnil, je to děravá cisterna, která zasmradne, co víc, může tě její voda otrávit a pokazit ti život.

Pokud si dám jointa, abych si navodil náladu, abych měl více inspirace, abych se přenesl do jiné dimenze, je to cisterna, voda se pokazí, a otráví tě, může otrávit tvé tělo (závislost, přechod na drogy), a v každém případě otráví tvou duši.

Proč se soustředit, na děravé cisterny, když můžeme pít z pramene?

Budeš přetékat!

A pak, jak řekl Pán Ježíš, stane se něco, co jsme možná nečekali.

Nejen, že budeme osvěženi, dostaneme novou sílu a touhu žít, novou radost, ale tato voda bude z nás prýštit a osvěžovat životy druhých lidí.

38 Kdo věří ve mne, 'proud živé vody poplyne z jeho nitra', jak praví Písmo."

Protože Pán Ježíš nás naplní svým Duchem, a Duch svatý je ta síla, moc, voda, která proudí skrze nás k druhým lidem.

Šplíchal a svědectví o podnikateli....

Uklízela v jeho firmě žena. Pozoroval ji, většinou už byli zaměstnanci pryč, pouze on zůstával ve firmě déle, a viděl, že tato žena sis stále potichounku zpívala. Byla z ní cítit radost, vyrovnanost, pokoj....

Nedalo mu to, a začal s ní hovořit, a ona mu řekla, že je věřící, a že radost a pokoj jí dává Bůh.

Pozvala ho na bohoslužbu.

Přišel a zrovna měl kazatel podobné slovo jako dnes já, a Ježíši, který odpouští hříchy a naplňuje naše potřeby. Na závěr pověděl výzvu, pokud někdo chce, aby Ježíš vstoupil do jeho života, ať jde kupředu.

A tento muž šel. Poprvé na bohoslužbě, muž jak hora (kazatel Šplíchal má necelých 170cm, on měl přes dva metry), sebevědomý úspěšný člověk, ale s pocitem prázdnoty života.

Dal život Bohu, a vše se změnilo. Teď se připravuje ke křtu...

Ta žena přetékala tím, co jí Bůh dal. A stala se Božím nástrojem, skrze který mohl tento podnikatel prožít setkání s Bohem.

Křesťané – přetékáte?